

הטור העצוב ביותר שכתבתי בחיי: הנס הגלוי של צה"ל בסכנה

הסערה הפוליטית שנכנסה לתוך שורות צה"ל משנה את הצבא מבפנים • הצצה למצבו ויכולותיו של הצבא הרוסי תספק רמז למה שעשוי לקרות גם פה • ומה בכל זאת אפשר לעשות רגע לפני תרחיש האימים? פרשנות

ראש אמ"ן לשעבר תמיר הימן | N12 | פורסם 19/07/23 | עודכן 21/07/23

ימים מורכבים ורעים עוברים על החברה הישראלית. נדמה שהשסעים בין הקבוצות השונות רק הולכים ומתרחבים וצה"ל, כצבא העם, אינו יכול לחמוק מהסערה שנכנסה כבר פנימה אל תוך שורותיו. הסערה הזאת משנה את הצבא מבפנים. למרות שבמובנים רבים, גם אם המהפכה המשפטית תחוקק במלואה, וחלק גדול בעם יראו בכך שינוי פניה הדמוקרטיות של המדינה, מעל פני השטח צה"ל עשוי להיראות כאותו הצבא. אך מתחת לפני השטח הוא יעבור שינוי עומק משמעותי - במיוחד לאחר ש-1,142 טייסים ואנשי חיל האוויר הודיעו היום (שישי) על הפסקת ההתנדבות.

ייתכן שיהיה קשה לראות את השינוי בפועל בעין בלתי מזוינת בשבועות או בחודשים הראשונים - וזאת מכיוון שבניגוד לדימוי שנוצר בשיח הציבורי, הבעיה המרכזית שאיתה צפוי להתמודד צה"ל אינה קשורה בשינוי דרמטי בכמות (החיילים או האמל"ח) - אלא במהות ובראש ובראשונה ברכיב מרכזי אחד.

המרכיב המרכזי באיכותו הייחודית של צה"ל אינו נוגע לגודלו אלא למרכיב ההתנדבותי שבו. אנו מקבלים את הנס הגלוי של ההתנדבות לשירות צבאי באדישות מסוימת וכמו הרבה דברים מובנים מאליהם, רק לאחר שלא יהיו עוד מנת חלקנו נרגיש בהבדל העצום. צה"ל חזק רק בשל רוח ההתנדבות שבו ולא משום רוח הפקודה. בתחום מילוי הפקודות הוא אינו מהמצטיינים בעולם, אך הרוח המפעמת של מחויבות גבוהה יותר למשימות, גם אלו השוחקות והשוטפות, מייצרת את עוצמתו. וכעת כל זה עומד בסכנה מוחשית.

[...]

רק עצירת החקיקה תביא לבלימת התהליכים השליליים שראינו פה. הדרישה של הממשלה להפסקת המחאה אינה מעשית. המחאה היא תגובה ליוזמה של הממשלה, והמחשבה שהמחאה תפסיק מבלי עצירת החקיקה היא נאיבית. אפשר להמשיך בהתעקשות שני הצדדים, בסופו של דבר כולנו נפסיד.

אלוף (במיל') תמיר הימן, לשעבר ראש אמ"ן, הוא מנהל המכון למחקרי ביטחון לאומי. INSS.

למאמר המלא:

https://www.mako.co.il/news-military/2023_q3/Article-28963295f286981027.htm?sCh=31750a2610f26110&pid=1714791232